

بسم الله الرحمن الرحيم

فمن چهارم از معانی علم شریف از کتاب فطایر انفس که در
تجاربیت از علم شریف احوال ^{معرفت} با و کفایت احکام و ربا
و این علم شریفست چنانکه وصف علیه السلام آورده اند
ملك نام نهاد خواجه حق تعالی از حکایت فرمود
قوله تعالى و قد اتيك من الملك و علمني مني ما يدل
احادیث و شرح او چنانکه باید درین کتاب ^{مستوفی}
اما انچه تو معلم تر باشد و در دوازده سال بدان آغاز
کرده شود ان شاء الله تعالی عمل بپول و حقیقت خود
و رتبه و شرایط آن و آداب معیر بدانکه پیش از این
در علم نفس مبین شد که قوت های بدن که ادراک محسوسات

[illegible]

ان سال زاید روزمند بود لیکن بخیر بود
در آید نعمت های زیاده شود و باران بسیار شود
کمترین سال زاید خوشکوی و خوشبوی و خوشنوع بود
مرباشند که روی و فراخ روزی

در آید دره بسیار بود طاران و بکشد و بنایت سرد
بود و انکس در بعضی جا کتر بود و لیل کند کین مکان بود که
مکس جله و در قاشد بشد و جرب بسیار بود و غلام
رشد و زمستان زود آید هر غمزدی کند و باران
زاید می بود و در میان سال زاید نیکو بود و در
آخر سال زاید خوش بود و جلد بود و
و در کتر بود و زحمت بسیار بود و باران زیاد
زمستان دراز بود که در اول سال آید نیکو بود و در

نور در برپای بواسطه که در حقیقت اشتغال بصری
که بواسطه ظاهر در متافیک شوار اینست که وقت خواب
عدم اشتغال برو ظاهر شود و بواسطه آنکه قوت مصلحت
اختیاری او بخارج افتد و آنوقت چیزی در وقت بیداری
ترکیب صورتی که باشد و محاذی که بجز آن خرابه است
میرود در برپای و اشتغال خبر منزل ظهور
اصورت او را میسر کند و وقت خواب برو ظاهر کند
یا بواسطه آنکه مزاج شد باشد و عصبان نبیند
خیل که چنانکه اگر حسرت مستولی باشد اینست که
برود و عصبان در برپای و عصبان با آن و عصبان در برپای
و اگر پوست که در سنک در برپای و عصبان در برپای
و ازین تمام بجز قسم اول و اعتباری ندانند و قسم دیگر از تمام
وضعیات و احلامند و قسم اول بدو قسم شود یکی صرح که بیاد

احتیاج ندارد و این از آثار رحمت الهی است که بوقت فراوان و در هر
بند و بیداری و خواب و بیداری و در هر حال و در هر حال و در هر حال
که در میان عیال و عیال و در هر حال و در هر حال و در هر حال
که در هر حال و در هر حال و در هر حال و در هر حال و در هر حال
از وی برود که شفا یابد چون روز شنبه و در هر حال و در هر حال
ان را بکنند و در هر حال و در هر حال و در هر حال و در هر حال
و در هر حال و در هر حال و در هر حال و در هر حال و در هر حال
شده بود و در هر حال و در هر حال و در هر حال و در هر حال
سود داشت و در هر حال و در هر حال و در هر حال و در هر حال
ضمیمه که در هر حال و در هر حال و در هر حال و در هر حال
احتیاج دارد و در هر حال و در هر حال و در هر حال و در هر حال
و در هر حال و در هر حال و در هر حال و در هر حال و در هر حال
و در هر حال و در هر حال و در هر حال و در هر حال و در هر حال
مشترک و در هر حال و در هر حال و در هر حال و در هر حال

مشهور اند هیچ ظاهری که اندر سمع است و بعضی رسم و ذوق
 در روح باطن که در حس مشترک است که خیال خفته است
 در عالم ریاضیه و تخیل مرکب ازین قوای روح است بخارج
 از لطیفه روحیه متولد میشود بواسطه او در اعضا قوت
 در حس و حرکت پیدا آید دلیل بر آنکه مرکب قوای روح است
 اندامها است مرعوب شده بیدار شود بعد مرای سده
 در اعضا حس او باطل گردد و بعد از آن در اعضا غصو
 حس او باطل نگردد و چون غصو شود که قوت حس و حرکت
 اعضا بواسطه آن بجا نیست پس ما و امده که آن بجا و متوجه
 با ظاهر بدن بود اعضا حس و حرکت باشند بیداری از آن
 و مرای آن بجا و متوجه باطن شود و حس ظاهر مطلق
 و غایب عبارت از آنست و سبب عدم توجه و تردد

در
 ظاهر

ما تا هر وقت که واسطه انتقال میماند باقی
و طبیعت از برای احداث خود در این استخوان
بارهای اسی و از برای وجای آنکه در این استخوان
خود باشد خاص خود را که در این استخوان
معمود کند با اعتبار خود آید از برای این که در این استخوان
تدریج نماید و در این استخوان در جواب این استخوان
آن است که در این استخوان در جواب این استخوان
و چیزی از این استخوان که در این استخوان
خود را و از این استخوان که در این استخوان
آن است که در این استخوان که در این استخوان
مستقیم شود و در این استخوان که در این استخوان
آنکه صورت که در این استخوان که در این استخوان

و خبر افراید و چون خواب دیدی و از خواب بیدار شوی بگوئی
اعوذ بالله من الشیطان الرجیم و آیه انکرم می بخواند و بگوید اللهم
انی بک من العوذ انه قد علمت انک انا صوفی عوفیه ما رأیت من
فقیه شرعاً قطعت ما ردد البلاء و قد انعم القضاء و فیما من الاعطاء و الطفا
تلتد و بکس علم قد صدقه بدعه و در رفقا و عبادت کونیه تا آخر
تعالی بلا رذع نماند و مقبره معبر با بدای عالم و عاقل بر وجهی و
بر روی است کونی و افقانی سپردند و پیوسته از حق تعالی هدایت
و معاونت طلبید از انحصار اسرار غیب خبر دهد بر انواع و مشایخ
صواب باشد و چون پیشند که خواب بر و عرضه کند خبر لغاوش
لا عدایش و اما او پرسد چه بیا خواب باشد که بیا و تعب بایند
که در کبریا و محمد و محمود و احمد و سعید و سالم و عالم و غیر
ان و صفت او هم پرسد که تا تعبیر بقدر صحبت و ملائت و از آن
ببیند روزگار و حال کند و بر نماند که خواب در روز دید و بماند
یا در شب آن در روز دید و دیده باشد نوید و روز اثر او دم
تر حاضر شود و از حال مزاج و غذا و سکن و جای خواب و سایر همه

و غایت قدمه مغرب جهان بفری که چون کسی جواب برانست
عرضه کردی هر چه نظر ایشان در آن ساعت بر آن افتاد و
بهام و طیب و استعما را مال گرفته اند و به تعبیر خود
در دیدن قلی بی امر این بعل و در و خاهاست
و انبیا را و اهل و سلاطین و ملوک و حرم و اهل کرب و
و حباب و کتاب و بهشت و در و رخ بحواب بعد از
جل و علام و غلی کرده را در زمین نیکی مانند و مراد بر جمع این
دیده باشند عدل و انصاف و فراغ می غمت بدیدان
در حباب که شادی بدو رسید بداند و آخر امر و در
و سلامت و خوشدل بخانه خود آید چنانکه حق تعالی فرمود و قوه
حیا با حیر او یطوب الی هله ضرور او که خدا را با حق معاد
ساجات که حاصل کند نام او در زمین و دنیا بلند شود و در
و قریب کرده و تقوله تعالی و قربا بهما و قال انی علی الله علیه
حیر بوی احکم فی الزم ان بوی دبه و بینه از بوی اوی به السلام

در زمین
و در و بیم
چنانکه

و اگر منصفی یا فاضلی باشد سفر کند و در دوزخ نبیند
 دلیل بر همتی و میداری بود یا باز آمدن از سفر
 اینها پنج کفر است آن پنج و شقت دنیا بندگان دوزخ و قیامت
 و اینها پنج عذاب است دلیل عدل باشد در آن ولایت و تعبیر غلام
 او نیز از حق صورت غیر آن عین است و اگر باشد که او را بختی
 و ساقی است سلب میکند دلیل غیرت نایافتن مقصود بود و این
 و عطار اگر در آن نشدید کند و توقف مراد بود
 و اینها شایع و اعضا اولیه از بیرون آمدن خود اگر
 باشد دلیل بقا است بعد از آنکه او را برگرداند مدبر ملک
 و شوق اما گویان محمول اندیشه و غم و دهن ضعیف باشد و
 مرد بود که گویان شد که بعد از پنج فرساید باشد کاری که
 ملاست کرد و گفته اند که بیرونی شد براحت و نعمت رسد
 و اگر بپزد بود در مال و مسکن و موقوفه باشد بی جواب
 از ظاهر وجودی آید از کمال قریب کند که جواب غایت
 هر چند بود که در پنج فرساید شد که در این جا

سبب در رسیدن خود
 وصل

و حال بود و حال امری و اندیشه بود و کین از هر یک نایب
و تصور بود و او را با عالم خود را جواب بزد که عالم شندی اثر
منهوت از ادی باید و جوان به محله بود و در هر حال
بماند و زن جوان با چنان نعت و شادی و در جوان با مال است
و نایب و زن هم بیک چنانی بود و دنیا بود با ضعیفی بود
بماند که هر یک نعت بماند و در وقت و شوق جوان جواب
بماند که این شد حرمت و علم زیاده شود و با تشریح بود
و اگر کرد و با اجمال و جوان و اوت بماند سیادت و بستی
و در معنی زیاده کود و اگر مردی لشکری بماند کار
و بماند که و اگر بر با هیبت و ترش روی و در معنی نعت
و در مردی مرد و در هیبت بماند و از مردی ظاهر بود
و بماند و انتضای خصوصیت کند و بماند و در ۶۸۸
و بماند و مردی بماند که روزی بعد و بماند
و بماند و مردی بماند و بماند و بماند و بماند
و بماند و بماند و بماند و بماند و بماند

بند کشته اند وی خدا شد از محمد و محمد امام
بند بسیار بزرگ شده بزرگی و جاه و توانگری یافت
بند کوچک شده از میده برفتند بند که سر خود را
عجوب بسیار سمع یا مرغی بند تغییر بر آن نوع از حیوانات
کنند در وقت وضعف تردد و طهران و مانند آن
بند که مردم بشتر آوردند رویها و مهتران بد و غریب
خونند بند از آن مرغی خورد منفعت اندک آنرا
باشد با او خصمی کنند بر سر اند او را و او را
گیرد اگر بسیاری باشند اندیشه و غم باشند او را و در آن
روی جوانان و زنان و لشکر یا نیز دلیل اغراض و مال
داری عمر بود دیگر اندیشه و تردد و خاطر بند که
بعضی از بونی را میروند نه چنانکه عینی و غیر عینی
در همه بگذارد و اگر در این و غیر این باشد
بند که بسیار است و بسیار است و بسیار است

دن از شهران اندسته و ریح بنده که موی او میتراشد امانت
بگه ارد و اگر در بود از ریح خلاصی یابد بدین بدست
خوش میتراشد و در او درید و شود از ریح نذر و در اماند
در زمانه احرام بنده که امانت کتاهان بود و لوت که در موی
از کت که بر او انداختند و اما بود و حاکم را بر او انداختند و تیغ
روم به سلطان را امانی از آنچس تو شدن و دلی را از موی تاشید و
ماند بود و صلاح حال او بود و زنی موی خود را کشاد
و در مویش غایب بود باز آید و آخر شویم ندارد و در
پس موی مده اشد شود و شطان دید و اگر تو اشد و
و اگر در خان او بماند موی زنی را بویا و بست

بیاورد اگر طره مورد از ن بامند و زن و اما در حمان
در جای امانت دین بامند یا در و نقصان در آن زیاد و در
نشان در کافانیت و اگر باقی در گردن بند که رشت بند
در گردن او بامند که در وی و بیانی و یا بروی گویا
در و در بند دلی جان و تندر و نیکو و حال و صحت اندیش

باشند و اگر زشت و ناقص بلند بر خاز این بر روی غبار
بلند دلیل کفر و فساد بود و بلند که از پیشانی چیزی بر و روت
آمده است از ندی باشد چشم در بر و نظرت نور و در غم و غم
بر اصر و مال و بلند که خشمی در دست دارد مال نقد باید تا یکی
چشم لیل در خشی بود در دوز و دنیا بباری فرزند محبوب و در
را تا بنای و در خواب و این خلاصی بود از مضی و کسی که از م
بهر اگر خود را با این بلند آن سفر را ترک باید کرد و اگر بلند
بیاید در فروش را یک چشم و یا در بلند در سفر باشد و اگر
و اگر بقیع باشد در کار داشتن مالی احتیاط کرد اگر کسی
اندیشه کسی بران مطلع شود بلند سر و چشم میکند و در
کار دین گوشت و در چشم مردم غریب شود و دست سر به بلند
مال یابد و در چشم و شده اگر یک بلند و مال و در و بلند
باشد و اگر ناقص بلند بر قیاس قیاس بود اگر کسی بلند که از یاد
بلند دلیل جاه و جلالت مال و در فرزند بود و نقصان
قیا و اگر کسی بری خوش مشهور است و فرزند دارد و فرزند
شاید که از فرزند شتر و خیر و در کس که در دنیا

[illegible]

محاسبه مبتدیه ایست باشد در دوستان و مشفقان و نیز
 که بدین منزلت نرسیده و غایب شدن دندان غایب شده
 آنکس بود که بدو دستور محاسبه داد بدو در هیچ اما اگر کسی باشد که
 با آسانی دندان را از دهان فروش فروت آورد و بدین باشد
 و یا برادر می و یا مالی و یا منفعتی و هر یکی که در دندانها بیند خطا باشد
 در آنها که بدین باشد است و نیکی و بدی و خلاف آن
 بیند که جمله دندانهای او بقا و دلیل باشد و در دندانها بیند
 و تفاوت در آن اختلاف باشد میان خریات بیند که دندان
 از درست دلیل بجای دیگر که تکی بود که بیند که فقر است یا غنی
 مانند آن دلیل مضرت دندان مال بود و اگر از جوب و آبکینه و بود
 بود دلیل و قاعده بیند که کوشش دندان و جوش بیند که کوشش
 از وجود دندان و جوشش بود و یا زب و اطلاق دهد بیند که کوشش
 با آن میکند جوشش و جوشش بود اگر خوشتر اگر بیند نقصان عوارض باشد
 بیند که موجب خود کوشش جوشش بود دلیل که کوشش جوشش جوشش
 بنجام بیند اظهار غرض جوشش بر وفق طبع آن بنجام یک مهره قلمه بخان بود
 و جوشش جوشش و جوشش بود و بهر زباده که در آن بود باید از او که از زب

بقدر زیاده باشد و بن معانی چنین الزام بگذارد و ام از نشه باشد نقصان
از نقصان مال و جاه بود مگر آنکه نقصان تنوع باشد چنانکه از و ام
انفقه خارج شود بکند و پیش اسراف باشد و در خرج و مال
میشای و اگر خوشتر از بارش بند اگر شوهر غایب بود
مال از او اگر حاضر بود غایب شود و اگر بود بود شوهر کند
و اگر استن سیر یاران بر مهرت قبیله شود و اگر کودک نام بالغ
خویشتر یارش بند پیش از بلوغ عبود اما بعد از بلوغ که خدا شود
اگر چیزی بود که هر دو باشند همچون چنان و مانند آن بند
خود را بخواهند و اگر چیزی نام معلوم بود همچون کار و کسب
میسرند و تنفیدی ریش خاج و حرمت و وقار باشند و سیاه
سیاه و هر دو جمال و موی بسیار برین تو انکار از یاد حق مال باشد
و در حد فساد و زام از است برادر و فرزندان و معتمد
باشد و هر دو فساد و زام و دست شریک و خویش نزدیک
باشد و اگر تردی باشد شایع بر هندی بند دنیا باشد چه
در جهان آمده است که رسول صلم در شب معراج زنی را دید بر

برو و صاعده بر پهنه از جبهه بل برسد که این گویست جبهه بل می خورد و دست برادر را
بازند باشد و زیاد از معافیت بود از فرج غمت و قطع آن دلیل معصیت است
با دست از معصیت باز داشتن با سوزن می کشند بر روی مال کردن اگر کنند
که دست او بسته است سکار شود باید نمر شود اگر خشک است شسته
بند یاران او را زده و کشته اند و اگر میزد که دست او بسیار زده کار آنیکو کند اگر بنده
حاج بود اگر میزد باشند زنده اند اگر میزد که دست راست خصم کرده
خبر کند و اگر میزد دست را قطع کرده و طلب معصیت می کند و زدن آنیکو
و نقش بر دست میروان احلت و مخفی کامی می رود در دست بران است
برادر و پادشاه متفق اند و اگر انگشتان در آن افتاده اند شکسته می شود
از زخم از طلا میروان است و دست آن در آن انگشتان میروان
راست میروان میروان باشد ایام نماز باید از سیاه نماز میروان میروان
و کم شدن خاوم نیز باشد و اهل علم را دلیل عزت و بکار میروان میروان
و میروان میروان میروان باشد اما حق اگر میروان میروان میروان میروان
تور میروان میروان میروان میروان میروان میروان میروان میروان
سکار میروان میروان میروان میروان میروان میروان میروان میروان

مشکله

شکسته بنده طلب مقصود مغفلی پیدا آید سزا اگر مخراج بنده
نیل جو انخوری بود را که ناک بود دلیل نعل یا کمر اهی اقول نه
روم آید الله ان یضله یجعل صدقه حقیقا هر جا آید و رن باشد
و دختر سزا مال و فرزند و قبیله نمی مند ششم از معاصی جدا
ماند و کمر ستای دلیل هر صید بر دنیا جلال و سرور با خدا ماند
بدون و متاع خالده بود که فرزند باشد خدمتکاری
معمود و کلیه برادران باشد بوزن باشد تدبیر کند
بود که لوح که استظهار بدو باشد و چیزی که اعتماد
باین دارد شرف مرد بود افزونی که در آن باشد افزون
در شرف و وسعت او بود نقصان بخلاف آن و گویند که زکریا
از سزا خردگان از بیاض شود و اگر زکریا خرد بر اوید سید فرزندان
را و مانند سد یا ریحل مغرور شود اگر نهی بنده که او را در کمر
اگر آستان باشد بسزاید و آن سر مهری باشد و اگر آستان باشد
هر دو باز نگردد و دختر باشد باز یانی نوبت قوت و اگر نه

خبر فرود آمدن پند او را از مردان بخشد و فرج باشد از غم
 اگر مردی بجای خود فرج بند از غم و غمها فرج یابد و مال
 جز آنکه بند مال خلاصه بسیار مال حرام را از خرقه خازن
 باشد قوی بند را در قوت باشد در طلب معیشت و اگر
 ضعیف بند ضعیف بود در آن شایسته معیشت بود هر چند آنرا
 قوی قوی بود در آن قوی و اسباب معیشت ساختن و رضعه و خل بر
 خندان آن فرزند مقام بود را که کعبه فرج و القادوس باشد
 بند در پنج و حصتی اند قد در زینت و مال و معتدرا باشد در کار
 استخوان و دهن و کپران در غلامان باشند بر قدم و کعبه
 دست را می راند و بر ساق و پهن عروق و اعصاب فراهم
 آرند کان کارهای مردم باشند و تالیف کنند و آن مصالح
 استخوانی مال حرام باشد که لغت و معیشت بر آن باشد
 مال حرام باشد و اگر بنا که در خرقه میگذارد در میان غمت اند
 و اگر بر حجامه خرد خرقه بند و نداند که از کجاست بروی مردی
 بپوشد و اگر بند که خون کسی میخورد و مال را غیب کند مال فوج

حیض اگر زنی خوشتر را حائض باشد و خون نباشد نشانی کند
 و اگر نبند که غسل کرده از کثافت بپوشد آید و اگر نبند هیچ سودی
 باشد از حیض و خود را حائض بندد فرزند باشد و اگر نبند و خود را
 حائض نبند با آنکه جماع کند و بی عمل باشد شود بچراغ حاج
 که از غم جدا شدن و اگر کسی در جامه غایط کند بر او جنم آید
 و میر آید و اگر کسی نبند و بر او دم بول و غایط میکند شعری است
 خدا کند بعد از جمعه حیوانات مال بود و است اجرام بود و اگر
 نبند که بول میکند اگر در رخ و غی باشد فرج یابد و اگر او را
 آید و اگر خوشتر را حائض نبند بر او جنم آید و اگر نبند
 که در جامه بول میکند بزی آید یا زنا کند و اگر زنی در
 حائض غلبه شهوت باشد شخصی ازین سه مرتبه بوسیدن
 که بخراب آید هر که از زنی از خاندان من در پیش نشسته بود من
 و این سه مرتبه دیدم هر کاه که جام بیهوشی بنهادی و بر
 خراستی تا بول کند این بیهوشی است این زنی است در ستر
 صلاح و بجهت میل دارد و او را نه هر دو قصص که در میان
 مردان حکم حکم بخراب دید که در بخراب بول که از ستر

پرسید گفت فرزندان تو خلفا شوند و برارده شیر با سان را می
گو سفندان بودند و خوابیده بود آمد و بخاری بول برخواست
که جهان پوشانیده شد نزد بایک رفت و پرسید بایاقت قبول کردی
که اگر توانمندی آمد نسبت بمن چه تا تغییر کنم قبول کردی گفت
توانمندی آید که بارشاه همه جهان از شیر بایک دردم در آمد
همه جهان بگرفت اگر کسی بخواب میزد که از جای بول خونی آید
میرند در شکم مادر هلاک شود و اگر بیدار که مقصد مادر از وی
جدا شد از غم و اندیشه بیرون آید و اگر مقصد باشد سختی بریزد
و اندیشه کاری کند که از آن بخل باشد اگر آن مادر آزاری نبوده باشد
اندیشه بود هر که بیدار گفت میکند از گناه و بیهوشی یا از
سار کرده شیمان شود هر چه فی واید تعبیرش تاویز آن خیل بود
جوه مال قدرت باشد اگر بشد که خود برادر اندازد انگیز و اجاع
بشد چنانچه آن لحاظ میزد مال بسیار دست اید و ضایع کند اگر
شد که گوش پاک میکند اخراجش شود خون می آید مال
حرام پدید و اگر بشد از گناه باز آید بحقیقت دانستن
کاری باشد که در آن شک بود شکایت خود نیست باکم

مثالی بود که غم و اگر است ^{مورد} بود کار نیکو کرد و اگر
 نام بود برخلاف این بود اگر بوی ناخوش دارد همچون خواش
 بنده و اگر بنده که از غم او برق میزد و حاجتی ندارد زود
 برآید و در بعضی فانی که افسان کند در بعضی
 و در بعضی آن و بعضی آن و حوال آن بود طاری شود که در
 زکات و بیرون آمدن بود و سنت نگاه داشتن مساوی
 فصل در این حاجت مهم باشد بداند و از این
 غم بیرون آمدن و ساختن مهم باشد نزدیک آمدن
 غم و اگر بنده که غم است در طلب حاجت بدشواری
 حاصل شود سفر کند اگر بنده که در او بطول می کشد سختی
 بدان که در خاطر شود اگر به بهانه کشد که از خوشنود او بیرون
 و اگر کسی بالای دراز بنده از مقدار آبی قبل از بیک آمده باشد
 و اگر بنده بود یا بی قیاس و قیاس باشد اگر خود را که بنده
 و اگر حاجت بود اگر کسی را در این بنده آنکس را مال نشود اما
 بنا بر واجب نفقه کند و بایست که مظهر قوی که در آن

فصل چهارم در تقوا
 سال ۱۳۰۰
 ۱۳

شراب بنده مجربین باشند و اگر بی شراب است بنده دلیل بر
 سستی باشد کوله تعالی و تری الناس سکاری و ما هم سکاری
 و لکن الله شنبه اکبر در خراب بنده در کار عبادت خللی
 افتد و اگر خرم سفر هم دارد باطل کند حوس باشند و ما
 مردمان بدی کمال در کار دین جمع مال باشند
 و سیری از آب صلاح کارها شادی بود عم اما بر چه
 آشفته باشند دلیل بشارت معین و سفر باشند و سایر از
 از سفر باز آمدن و محبوب و اخلاصی و زن خواستن بفرزند
 کسی را کنند نباشد و کسی اند دارد طلاق و این
 صوفی است را یعنی باشند از آنچه تو میدانی و دلیل بر
 در خواب مردم متدین باشند نباشد
 هم است در کردن یا در کنار که منقوده دلیل بر باشد
 اگر باری در کنار گرفته باشند نباشد و اگر در محبوب
 در کنار ای گیرد مقصودی که دارد بپایند دادن و دست
 گرفتن این بود اما اگر دست دشمنی گیرد و او را ببرد

نخی از میان برخیزد ^و گریختن دشنام دادن و بیرون رفتن
 تن دلیل باشد بر تنگی حال آنکس که معهود و مظلوم نماید اما
 رفیق از دشمن جوایز و تحفه چون شکر و بلند و مار و کتک و دلیلی
 از گردن دشمن ببرد ^و یا با ختن مبارزات کردن باشد در
 راه باطل یا با ختن دلیل یافتن بر او بود و غیبتی نویز و
 آلب و عاب و جلال بود یا زنی باشد یا از قبیله و خطر و مجادله
 از اراخان سخن بهتان بود بر انداختن سخن گفتن و گستاخ
 و شتم و دشنام و قصد و نیت را گریختن ^و یا بر خنک ^ل بلند
 یا بر خنک باشد کردن اگر بید که مردم منکر باشد بخت
 نیت و نیت در این نیت و نیت اگر بید یا با نیت و نیت
 نیت یا مردمانی من مجرم و بیماری و نیت و نیت احوال
 دلیل نیت و اضطراب بود خنک در شهر و دور دلیل طاعون
 بود نیت ^و گزیدن و از نیت باشد ^و آمدن یا زدن
 بود و نیت خواستن اگر کسی ^و بود دشمن یا نیت
 بود اما اگر نیت یا نیت دلیل بود ^و

نامه

توضیح روی بیدار و اختیاری آید تا رسیدن خبرها و
بهره رسیدن میراث و کسب کردن مال حرام نامتجدد
مستور بود نامه باز کردن خبر اشکارا و اگر چه باشد خبر
رسید ملاحظه که برتواند خواند دلیل خرافات بود را که نامه
و معنی آن نداند در کاری اندک که عنودت و عجز است محتاج
شود کتاب را بین همین تعبیر بود خریدن شادی بود
نبرد خنثی نم یا اگر اهی بدو رخ هدیه هر چه در بیداری
ببندید بود در خواب نیز بچنان باشد اگر کسی ببندد که در
میفروشند اگر در پیش بود منفعت یابد و اگر تو انکه بود
در پنج اند بیمار اینک بود آنچه در خواب ببندد میجوید
تعبیرش آنکه بخردن خوار داشتن کارش بود و مگر
سخن معنی آن گوید که تعبیرش آن باشد که معنی آن است
بود و مصیبت و اندوه بود اما آنکه مار و زهره و
بود که تعبیرش سخنهای باطل بود و جماعت کردن اگر
بیداری از مشورت ظاهر شود خواب باطل بود و اگر در

فصل صحبت کرد انوشکوت در ظاهر بدید نباید مستی
و بارین معروفه کدیا آن زن معروفه را زن خود دانست
ملایم آن زن از منفعت یابد اگر بسند آید طلاق دهد
یا اگر یابد یا اگر بداند که باز خوشیش مجامعت میکند در
رود که یا خواهر صحبت میدارد اگر قطع رحم کرده باشد
میبردند و اگر مسافر بود و چون رسید و اگر بیمار بود
ندارست که در باشد که زن را خوشتر کرد و یا در زندگی
نبرد و اگر بسند باز مدتی صحبت میکند کاری که میباید
باشد طلاق و اگر زن را بفریاد خوشتر شد که دلایل شکی
بود و اگر بداند که امر محمول مجامعت میباشد اگر جماع کرده
باشد بسند یا منفعت یابد و اگر نسا سیر بود مقصودش که از او
باز نماند یا او هم سیر و طاهر بود اگر نسا سیر بود
و زن در صحبت کند بجای آنکه استحقاق نداشته باشد
که اگر هر چه حاصل باشد بر دشمنی ظفر یابد و اگر

او غالب شد اگر چهار روز بیکه بود و اگر در وقت بود تو را اگر
کوه و اگر جوان بود بخلاف این باشند و اگر باشند
تخلیه است بقدر جمال آن زن دولت تو می یابند و اگر
بند که بکارت زن بسته عقصد رسد و اگر بی یازد
نجمت کند و سر و احوال او را قفس شود و اگر بدنی که او
بند کند اگر هم سفر دارد از آن باز ماند اگر بدنی بیند
در کارش عتابت بدم شود یا زنی که در دست
نیک باشد و اگر بخیر و کر در بند زن بد میوت گذر اما
اگر بدست او بگذرد زن بسته باشد از معاصی باز ماند
مالی دارد حق آن عیب گذارد چهره بر تن مالی باشد که حاصل
و جز خون بود و هر عضو که باشد کسی که آن عضو
منفعت یابد اگر بند که خورد می کشد از معاصی باز ماند
بند که او کشند دلیل عمر در زود و اگر کسی که
بند که کند و مقتول از او منفعت یابد و اگر بدست
خود زن زدند و سر او جدا کرد بد اگر چهار باشند یا

[illegible]

خبر کند بخوان باشد بسبب آنکه سرده در وعه نگرید اما باشد که
موت خالید و زرد اند ما و سال و اگر بپزد که با هم صحبت
کند اما جفتی که از این طبع بویله باشد باید و اگر از حرمان او دور
است عقاب او را نکوباید و است و اگر بپزد کم با نروده صحبت
سینکد از اعتقاد او منفعت یابد و اگر خورشید نشین کند که با نروده
جامد خفته است دریل درازی عمر را بماند و اگر در راحنه با
برهنه بنند دلیل راحت راحت مرده است در آخرت و اگر بپزد
که کور میکند سرای تو بماند و اگر بپزد که مرده میشود فاسق
بود است او تو بپزد و اگر بپزد که در راه با نروده طریقت هم دارد
تازه گرداند و اگر بپزد که کسی را زند و در کور میکند آنکه در میان
دارد و اگر بپزد که خورشید نشین را از حالتی در او نبرد از کجا غایب
شود و اگر بپزد که او را میکشند از مردمان شایسته و محمد بن ابی
اگر بپزد که کسی را مرده بر جان نهاده می بیند مغرور
حرف یابد و اگر بر ماده و پیران نروده می بیند از همی که
فرج یابد و اگر انبان چیزی با نرود منفعتی بداند
بر خوان نشین که بر طعام مرده باشد دلیل درازی عمر بود
بنده که در کلوئی او گیرد دلیل بیماری و مرگ بود

فَإِذَا مَوْزَنُكُمْ بِهَا الْعِيرَ انْكُمْ بِيَا وَتَوْنِ وَكَرْمَنْدِ كَبَرْمَنْدِ
حَجْمِ كَبَرْمَنْدِ كَرْمَنْدِ كَرْمَنْدِ كَرْمَنْدِ كَرْمَنْدِ كَرْمَنْدِ
نَفْ اِيْمَنْدِ يَاشَدِ اَزَا فَاَتِ مَقْصُودِ كَبَرْمَنْدِ بَرْمَنْدِ
نَمَازِ مِيَكَنْدِ مَقْصُودِ تَوْنِ سَوْرِ كَبَرْمَنْدِ
نَمَازِ مِيَكَنْدِ بِي اَنَكْ كَبَرْمَنْدِ كَرْمَنْدِ كَرْمَنْدِ
اَزَا فَاَتِ كَشَدِ وَكَرْمَنْدِ كَرْمَنْدِ كَرْمَنْدِ
مَوْضِعِ كَبَرْمَنْدِ نَمَازِ يَاشَدِ يَاشَدِ
وَرَجَافَتِ نَمَازِ نَمَازِ يَاشَدِ
حَصْنِ اِسْتِ اَزَا فَاَتِ اِسْتِ
اَزَا دَرِنِ نَمَازِ كَرْمَنْدِ
عَمِ هَافِجِ يَافَازِ نَمَازِ

خَرْمَنْدِ وَجَافِجِ كَرْمَنْدِ
مَقْصُودِ يَاشَدِ كَرْمَنْدِ
اَزَا فَاَتِ اِسْتِ
اَزَا فَاَتِ اِسْتِ
اَزَا فَاَتِ اِسْتِ
اَزَا فَاَتِ اِسْتِ

(Faint handwritten notes at the bottom of the page)

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 26

۱۶
 می و جماعتی کرد و بهایم نیز
 پیش سلطان برفت جلد بهایم مال باند
 را قربانی کرد بنده آزاد کند یا میری را
 اگر نر باشد منفعت یابند از مردان
 که مردان را در یابند از زنان
 که زنهای را در یابند از مردان
 که مردان را در یابند از زنان
 که زنهای را در یابند از مردان

بازین با بالان برشته کبوتر خرد بازی کند و گوشت
 استر از زنی باشد و شتر استر تری و ریح و اگر بپزد استر
 از راکمی برشته بود باز او آنکس خیانتی کند و بخت
 اگر خری با بار و هوا بخت خود مفقود شد و شتر او بر خور داری
 بود و اگر بپزد که جنینی را بکشد و انداخته خورد گوشت دارد
 بسیار معشیت خود تباه گرداند و اگر بپزد که از اسب یا خرو
 یا بلندی ضرر آمد مقصود رسد و اگر اسب یا خرو را
 کور بند مال دهن کند یا یکی بسیار که باز نیاید اگر خود را
 بندد که استری شد از سفر منفعت یابد و اگر شتر و از
 سلطان فایده بیند و اگر شتر و از دزد و از بد را که
 جنینی در شکم است کبوتر دخیل قوت و مساعدت بخت بود
 خرو را و بپزد و شترها اگر بپزد که جنینی صید کرد
 منفعت یابد شتر خود را بپزیده شده بندد دلیل جان میدهد
 اگر بپزد که او را استران بسیارست دلیل قوت است و اگر بپزد
 که از استر تری بپزد از زنی یا ضایع مال یابد و از

و اگر مرد بزرگ نباشد اگر بنده که در عقب او
 و از بلا احتیاط باید کرد محمول در ده سال با محال
 بخامباری یا از دشمنی رنج بند عمل سلطان و سال باشد
 که بیاید یا بداند باید از خبری و میگری و در این سال
 فعت بند تعبیر فراخی و شکی سال قدر خبری و لا غری که
 و اگر بنده که از زنده و سرخ بار بر نهادنی خداوند
 بر بند یا در ده مهر اند در آن موضع بیماری از آن سوز
 یسند عنعت بود یا زین بزرگ اگر مادی باشد اگر بنده که
 ۱۱۹ در نگاه دارد در فرمان وی و جاسعی کرد و بهایم شیری
 همین حکم دارد که میش سلطان بود جمله بهایم مال باشد
 اگر کسی بنده که سراقه بان کرد بنده آزاد کند یا میری را
 خلاص کند اگر بنده باشد منفعت یا شد از مردان
 را که مادی باشد از زنان که کز کجوف از زین
 به که الفت نکند بادشاهی عی بود اگر کسی خود را در پشت
 بر بند خد و لشوه اگر بر در بند خلاق بود و بر

بادشاهی بود و مرد قوی اگر شیر را سخن خورده بلند بر داشت
 ظفر باید که شست خورد یافتن مقصود باشد و مال از پاشاه بود
 و استخوان و موی عجیان همین تعبیر دارد اندازه قوت بمش
 بهر باشد مرد عزم خوار بود و شیر او بصفت بود اگر کسی که
 بهر خورده گوشت او بصفت باشد و خورده ضعیف باشد و پانک او بخور
 فرمانیه کانز الیمنه که فرمان بر دار او زند دوست باشد و او
 باشد اگر منده که گوشت که بهر سر از او میزد و آنچه از او در دین باشد
 باز باید اگر منده که بهر او را میزد و میزد و بهر شود که بهر دینی در معنی
 زیاده اگر از بهر الیمنه بود و سوختن زن به سرت بود اگر منده
 که موشت طعام او یا جز که باو تعلق دارد و گوشتی نقصان از عجز نوری شده
 و شیر بود گوشت او خوردن اندیشه و بیماری بود زنی رشت بود
 اگر منده که گوشت کتار میخورد زنی او را چاره وی کند و اگر شیر او خورد
 زن باو جانت کند اگر کتار تر باشد و شیر میخورد بود که باو شایسته عالم
 بود مرد دلیر و کز اب خصم بزر باشد اگر گوشت بلبل میخورد در کج باشد
 و خوش مکار و فریبده بود اگر منده که بار و بار بازی میزند

تف و که دوست دارد بیاید. موری عالم باشند اگر او را
بهرزویه بنید عالمی باشند ضایع اگر در موضع عالی بنید علم عزیز
باشد. دشمن بود نهان آنچه سفید بود ضعیف باشد و یا
وی تر بود هر چه در روز یافت شوکت بنید و یا دلی قوت
دشمن بود اگر بنید که گوشت مال دشمن یاید و اگر از وی
سخن خورش شود متغی باد و رسد و اگر او را مقدار خور
بنید باد شاهی با کجی یاید سفید و مطیع خورش بنید
باشد و اگر ماوان بیمار مقدار خورش بنید لشکر کز بود
اگر او را رسد و بر ایند از دشمن آنچه شود هر چه از
رسد و بر ایند دلیل است و خورش این و فراغت بود و اگر
ماری از خانه فرود انداز باد شای رخ می بود رسد ماری که
رخانه خورش بنید زنی باشند دشمن دشمن ضعیف بود
صد او خورش بنید می باشد که گزیدن در خراب غیت باشند
اگر کز دمی در خانه خورش بنید سخن چنین باشد و رسد
مردم سفل باشند اگر بنید که موری بسیار از ساری

او بیرون می آید اهل آن سرای کفر شوند و مال
نیز باشد بقرینه حال بند نشکر باشد آئین مرد
بسیار منفعت باشد و کثرت ایشان مال باشد بصیوب از
مکس حقیر باشد که خرفتن و این را داند
و مردم حقیر و ضعیف باشند مردم سنگ دل باشند
مردم حییس باشند که در در راه تهلک اندازد
بادشاهی قاهر بود همچنین اگر آموخته باشند اما
اگر ازین مرغیان نیا موخته باشند دلیل فریب و اگر بند
که باین صید میکند عمال سلطان او را متقاعد شد و اگر
یا بر ایشان بیاید مال سلطان بود اگر ایشان کزندی بند
باندازه آن بادشاه رنج بدورسد و اگر ازین مرغیان یک
یکی او را بردارد و در هوا برد و بر بیان خلق معروف و مذکور
گفت و دیگر شکار کنند که آن باندازه قوت و ضعف
انسان همین تعبیر دارد که مردمان قاصق باشند و دروغ بگویند
و اگر در فی بند که بکلاغ شکار میکند غنیمت یابد و بر وجهی که شکار

چندین باشد و خلیفه باشد و زهاد و عباد و
 پادشاهی و عمو با مال و زنی با حال ناز باشد و اگر مرد سگ
 غریب باشد اگر کلکی باشد چیزی از دست او برآید و باشد
 که با کسی شریکی کند از آن منفعت یابد اگر مردی عاقل بود
 مرد عاقل را باشد عفو مردی بدعهد و محمط بود
 و حکم هیأت که کسی بیند که بخواند عفو عفو را بیکر داری
 طبع کند که بدان برسد اگر مردی غریب باشد با مردم خرد
 و خادم و خدمتکار و برده باشد اگر شد که با او
 بکارت بکارت بستاند که بکارت بکارت باشد و خلق
 کوثر دان باشد و اگر بیند که کوثر بسیار است بجانب آبی
 باشد منفعت بسیار یابد اگر گوشت کوثر بخورند از زبان
 صیب باشد که در فتنه و ناموائی بود و اگر بیند که کسی
 از او حاجت یابد باشد و زن بدین و نامعین بود
 و عیال باشد دلیل بیماری دراز باشد و در دوا
 بود که مردی باشد که خود را با عمل علما مانند کند

مردی بود که توان باشد نوشت و بر مال باشد بجه او
 فرزند بود بسیار از بچگان او مال و مهری یافتن جو آید
 او چنین و غصه کردن کار نان باشد و هر شوره مرغی که
 مال و ملک باشند هر چنان ایشان بزرگتر بود درین معنی
 زیاده باشد و اگر مرغ آبی بکشد مال یا ملکی باشد از بسند
 خورد باشد اندیشه بود اما اگر است و بر او به حال مال بود
 او از بشاف خبرهای خوش اما باز که بطر خبر مرگ باشد غلام
 که حضرت امیر المؤمنین علی حرم الله وجهه را چون وقت غفلت
 آمد بود از قافله بیک آمد و بود در منزلت طی چند در
 آمدند میخروشیدند حضرت فرمود که صوامع طبعوا و
 مرغ که باشد زن بود کانهن بعض مکتوب ما چون یکی
 باشد یا در زن بود و اگر بید بود و بزرگ مال بود ما هر فرد
 اندیشه باشد و آنچه از او باشد ما بود و درین باقی
 و از گوشت او خونین بیدید و باشد اگر کسی از مرغی باجا
 دیگر با حمای سخن بشنود بشد از صاحب مبرا و میت عظیم

بدو در این بارگاه های غریب پیدا آید و در آنجا در آن سهری
 آسمان و ستارگان میخ بادشاهی مهران را عالمی یا حکمی بود
 یعنی با میخ این چنین با یکی از قیاس بود و میخ بارعدن بارشاه
 هست بود اگر چند که از میخ بار بیافت یا بخورد یا تصور کند
 یا حکم را بداند و مالی را بداند و در هر یک حکم کند و اگر بداند که میخ
 یکی هوا یا بعضی از آن فرزند است و حتی باشد از آیه الهی مگر
 یا این بادی تار یک و صابانه باشد خلاف آن بود و هر یک
 نام بود و جهت این دی باشد اگر در محله یا در سری یا در تهماری
 باشد بود اگر از این عالم باشد که با او آنها میروند و غمها را میروند
 از این دیار را بل شود و اگر آدانی بود که در موضع مخصوص باشد
 از این بود که انجا رخنه شود و اگر خال و در یک باشد کسی بار رحمت
 شود و چند بهنگام بار و غرض سال بود و نعمت بود و اگر خل
 بین بود عفت و لشکر بین باشد و اگر بداند که میخ و شاد
 یا در آنکه آدایل رخ باشد اما اگر بداند که غیاب بخورد و دلیل شاد
 بود و این مراد از کتن میخ و هر چه است دلالت از رحمت

فصل ششم در احوال

۲۲

وعدان او تابع ان باشند و اگر بخت و بخت باشد لقوان زود
تر بدید آید و اگر بهای سحر یا بخت باشد با باران شغایا بدید
بند که دارد و اشک گذارده شود اگر چه بوی بند خلاص
باشد بخت مسافر را توس باشد و مقیم را هیچ لقوان تغله ها بدید
بریم البرق خرم و طهارت و دلیل بلا و نشانه باشد و شمر
باشد و غم اگر بند که از ان سیل بند در ان دشمن و غم های
یابد و بعد آبهای تیر و جبین باشد و آب صافی کسور غلب
بند و سهمناک هر حکم دارد از جرن با بخت بند و دلیل غم
و غم باشد خصوصاً بان تاریک و اگر وی بود یا اگر بیاها
خراب کند یا در ختان بر کند دلیل معصیت بود و در ادب است
یا الله و احصی بود معوذ بالله من الهات طهارت اما اگر با
بی فرج و تاریکی غلبه باشد دلیل فتنه و نیکوئی عیش و مردم
سیم دلیل شادی و راحت و فرج از غمها بود و بوشند
شدن کارهای دین و دنیا باشد و جمع هر هوا دلیل آفت
بود و اگر آتش بود و آه یافتن بود در دین چنانکه تا و یک
بر خلا و آب و اگر باره بیا بد علی بر و کشاوه شود و یا بشد

که نیز مصیق افتد که بران قواب باید اگر نوبت باشد و از
 تار و پودر بانه ز یاد حق باشد رخك و خصوصیت بود و این چنین
 باشد طاعون و بر شام و آلبه نیز باشد و اگر بپزد که از آن
 به نفع است و نسیم باشد و اگر بپزد که از آسمان بر روی زمین
 افتد از بستر باشد و اگر در آندك بپزد قوس و تهدید
 باشد از جانب بادشاه اگر بپزد که از برای روشنایی آتش
 می افتد و قصص کاری کند و بقوت بادشاهی با عالمی بران
 واقف شود و اگر می افتد بران کرم می شود کاری بسیار
 که بواسطه در دینی برهد و اگر آتش افروزد یا چیز نفعی
 یابد و اگر جامه سرخشته شود با اندازه آن بعضی مصیبت
 برسد و اگر آن سوختن باشد از جهت جانب بادشاه
 مضرت رسد یا از جنك و اگر آتش بر دارد مالی حرام بود
 کار بادشاه و اگر آن را در جامه بپزد بچین و اگر نفعی بود
 سد در زبان خلق افتد و اگر آتش بخور و مال بپزد
 فراخی سال بود و فرج از غم صلوات بر آنکه را در روز

شروع میرود دلیل باشد بر آن که کار او در شهر و خیر به بیابان
 رسد و در هر دو باد شاه و هر دینی و باد شاه و مطرب
 باشد و سید سالار و امیر حرب با هم در شهر خازن و در
 باد شاه بود صاحب عذاب بود و در شهر و در شهر
 سفلی دنیا با زمین دلیل است بود اگر بیند که بوزمین بنامیک است
 باید که بداند که کار دنیا با زمین یا علی که کار زمین بسیار در شهر
 زمین آفتی باشد از جانب باد شاه اگر بیند که بوزمین بنامیک است
 بعد بوزمین فرود رفت سفری کند از جانب باد شاه و اگر بیند
 که زمین میگذرد حال او عجیب و عجز و صیانت ما حاصل شد
 و اگر بیند که زمین را حمله در می نورد دلیل قنارت شنیده بود
 و اگر بعضی در نورد دلیل عصیت و اگر کمی که ترازد خلاف
 این باشد و اگر بیند که او را در زمین بنامیک است دلیل و قنارت
 او بود یا غائب شدن از وطن یا سفر دور و اگر بیند که زمین
 میگذرد آب بیرون می آید معینت جلال بودی کشور بود
 یا علی مفید اگر خوشن را در صحرای فراح و بجزیر باشد سفری

این
 بنامیک است
 در شهر و در شهر

را نکند و اگر در محالی معروف بپند سفر نزدیک بود
 روزی بایشان بود این را اگر اندک باشد مال بود بخور
 و اگر بسیار بپند فحول خاطر بود که با و شاه بزرگ
 است و ایام و اگر خوشی را بر سر دهنی بپند با و شاه بزرگ
 می شود اگر نیست بدان بار بپند بر خدشت او بود و اگر بپند
 می شود آن همت بسته بود که بدان و سر بخیز هر یک
 بپند و آمدن از بپندی نزد کعبه و اگر بپند که
 می داد زمین آن ولایت را رفت و رسد و بر اهل آن ولایت ظلم
 می کرد و اگر بپند که کوه بلرزد باز مستقیم شود و پس آن ولایت
 را رنج رسد اما عاقبتش بخیر باشد و دین و مسکن
 مرتبی و روشنی که در آن بپند در کار دین و دیانت باشند
 و ناری و برخلاف این و اگر بپند که در راه می رود و عیال
 حلال سفر و ایام بود و یا با و شاه بزرگ بود که از دریا
 آب خورد و یا آب بر دارد از با و شاه مال و شفقت یا بد
 و اگر بپند که جله ابواب دریا بخورد با و شاه بپند و اگر

هر کس را در گشتی بندد و بر کار بادشاهی حرمش کند و یا از آن
حاجات یابد و اگر بنده بندد و لیلی هماری فرزند آن بود و بگوید
از آن گشتی بیرون میاید آنکس را دلایل استحقاقی باشد و اگر بگوید که
بویاب در بامبر و در بادشاهی بزرگ مستول گردد و اگر بگوید
از کسی بکناره دریا آمدن بفرماید و بغیبت و سدا از او نماند
بیرون آید و اگر بگوید در دریا غرق شود و در حساب و کتاب
مال بادشاه نمائند و زحمت بندد و روح و شقیقت باشد و آب
صافی جوی خوش بپوشین باشد و هر در آن و ناخوش بود
این جور اگر بزرگ بود بچون حجاب و بچون و اگر بگوید
دهند او را اگر بندد که بر آن گذر بود و اگر بندد که بر آن گذر
کرد از آفت و خیر بیرون آمد و اگر از آن مجرود از مال
او بود یا بدو جوی خرد بر سرش یا هر مرد عالم نیز بود و
بزرگ مرد و جوی خرد و عالم باشد زن بپوشین و نفع
نیز باشد آن آیه اندیش بود و خبر و بزرگ و خوش
باشد اگر مرد و عقیف بندد اما اگر فاجعه بندد و در چشند

سرای او خیمه بد یا آید مصطفی باشد که از آن بگوید خداوند
زین باشد و مرد عام و مال و مال جلدی را که بداند که بود
بافتند و در آب حیات بخین اما جای امامت پیدا که مجموع بود
شهرستان و قلعه ایل و نسا را این بود و این را از ادب بود
و مرد باشد و هر کسی باشد که جمعی در بنام او باشند
مبا باشد که بزرگ و بزرگ باشد و آنکه شوهر فرج باید و تمام
و با خوش بپزد و این بود و ناسی را از دندان بود و ناسی را
شدنی هر چه و قوای حاجت بود که شک را از دور دید
ملک بود و از بداند در کویت یک پیرو و سلطان بفرستد
مرد و از قدر باشد و جانی خطی است بود
فردین را بود و مره منظور بود و ولایت و جانی
و در سرای رمان باشند و صفها در واقعها مردان را
خانه مجهول منفرد که بود و خانه از کل و خشت دیدند
به از آن از لاج و آخر و اگر کسی خوشتر و در خانه بنشیند
بماند از معاصی که بکند و اگر خانه را از زیر بپزد و راقش بود
و اگر خانه قمار است بود و اگر در آنی عمر باشد و سر از بود

در پیشه دیگر نیز باشد از جهت زینا و از آن سرای بود شفقت
 اندک در دنیا باشد بل مورد بزرگ بود بر سبیل او بمقتضای
 و بدستش زینا باشد و هر سرای خشت مجتهد بود منافق بود
 خشت خام و هر خشتی هزار در هر باشد سرای نیز بود مردمان
 بود و اگر بلند در خانه نقش میکند در خانه گفتگو و خصوص
 بود فردی بلند و در باشد اگر بلند کبر و افتد از مرد
 بزرگی تر می رسد یا غایتی که عزت سرای بود باز آید با
 نعت حاصل آید و بجا نهد هم سرای باشد و بجا و خیر بود خیر
 دوز و نماز و صدقه و اگر بلند است بر سر می رود در کار و دست
 درجه بزرگ باید و کات سرودی سرای درست اگر خیر
 بود فتنه بلند غرق و بقی عظیم باید و زن باشد مستی
 و خیر و بچین غنا و زن بی باشد در سرای که خداوند
 و هر سرای بود درهای خانه زن باشد و بزرگ و بزرگ
 کناده و دوزخ فریاد بود درهای خانه زن باشد در آن بکند
 در آن بزرگ های کناده و دوزخ فریاد بود در بستر شدن نصبت

و اگر بپند که در ستری برود و جسم غالب شود بقوله تعالی
 و دخلوا الباب فاذا دخلتم فاما تكم لعابون حلقه درها چه و
 و قوله اما اگر کسی در سترها فروید و بپندد زنی با او بود آنگاه
 زنی بود که بپندد آن اگر بود و دخل و خرج سترای بدست او
 شد و او بر روی او باشد یا نه که مصالح شهر و بدو تعلو بود
 و بنا بر تنگی و فراخی آن عها بهمان نیست بود و اگر بپند که
 که مایه با عیش و غش غسل میکند از غم و اندیشه بیرون آید اگر
 یا با عجب آب غسل نکند از جهت زنان ریخ کشد به عیش خورد
 یا با عجب و عاری عیش خوردن و بدان غسل کردن و اصل
 ۲۷ تنه عیش و عیش بود و اگر بپند که که مایه با عیش و غش
 دارد بر آید قون مرد بزرگ بود و لایت نایز باشد و مری
 شد بسیار مال و نیک حایت و با جمال آسای مری باشد
 مصالح مردان بدست و زبان او بود و سفر نیز بایستد و اگر
 ای آب و ترانه بپند که که مری معافده بود و اگر بپند که که
 سواد ای آب میگرداند اجل او نزدیک باشد و عیب باشد
 بر وجه و درجه و معیشت حلال بود هر که که عیب را در خواب بپندد

در خبر و یا حجت آیند یا در هیچ و شدت تمام و آن بفرموده
 دانست و اگر خوشی را بر کعبه بند از هر آفات ایمن خود
 لقوله تعالی ومن دخل کان امنا و اکرمه الله که بکعبه مدبر
 اگر از غل و غزولیت با سر غل رود و اگر با آن کانست سوگند
 و اگر سلطان مسافر است سلامت بخانه رسد و هر آید بند که
 باشد راحت باید ^و دیگر مساجد تابع کعبه بود و اگر بپند
 که در هیچ جامع غار میکند سفری کند که از سفر مالک است
 یابد و اگر بپند قصه میکند اگر از اهل خطبه باشد و اگر از اهل
 خاندان او کسی خطیب بود باشد که ولایت و توبه نماید و
 مطیع و منقاد او شوند و اگر هیچ هیچ وجه از این نیست هم نام
 او باز کرده و یا در هیچ آیند و اگر بند که غلام میکند و بدوی
 قبله ندارد هیچ کدی لقوله تعالی و حجت ما حکم قولا و جوهرا
 سینه هر محو اگر بدوی نکعبه دارد حاجات او بطریق فرات
 بر آید محو تمام بار نفس قور باشد که به شغل و دل و دل
 باشد که عاقبت آن بخیر و صلاح است نام او هم نام باشد که
 خلق را بخیر و صلاح دعوت کند و خلقی که در آن باشد خلقی باشد

[illegible]

باشند و این بکنند و اما اگر این اشیا این معانی
 بجا نماندند و این امر در وقت غیبت است و این معانی
 مخصوص کلام و اگر کسی خود را باور کند که این
 مدظفر بالله است و شاهی را شاید باور کند که این
 این آیه ملکوتی است و این امر را اگر کسی باور کند
 باز این عمل منتهی به شایع و بوسه دادن و بر جان و بدن
 آن باور و شایسته و این امر را باور کند که این
 حال است و بعد از این باور در دنیا باور کند که این
 ایشان بقوات بر زمین و خودی آن خود را که در دنیا
 درختی بیند از آنجه نرسد نبات یا این که این امر را
 دنیا را باور کند که این امر را باور کند که این
 عالم میان خلقت و این شریعت و این امر را که در دنیا
 و این امر را باور کند که این امر را باور کند که این
 و این امر را باور کند که این امر را باور کند که این
 و این امر را باور کند که این امر را باور کند که این

ششم
 شد

و اگر سر که خرما از اخر ماه های سنن آبی آورند سالها
 بوسکان بود که بش او آوردند تا علم ناپذیر باشد و اگر بپزند که
 خرما بپزند و خانه او بپزند میکند و از آن فرزند می شود و آن
 خرما سحر باشد و خوردن فرمان دادن باشد در سحر ابدان
 اگر که در وقت بپزند یا یک دیو و باز سحران تجارت سودمند
 و خوردن سحری باشد که مرغان را خوش آید که مال
 حلال و سخن خوش باشد و اگر بپزند که بزرگ نیکو کرده و اعطای
 و یک امک باشد که مال و روزی حلال بود و هر آنچه
 خورد و بیاید هر در هر باشد که مردم بیست و مالی باشد
 منفعت بود و اندیشه و بیماری باشد و سر بخیر
 و سیوه اموال و منفعت و بادام و فندق و تنق بدین
 نزدیک بود و مردمی بسیار خبر و منفعت باشد که
 هر چه سفید باشد در هر وقت باشد منفعت و نعمت بود
 و سیاه آینه در وقت خوردن اندیشه و پشیمانی بود از
 طبع در وقت مال حلال بود و عین تعبیر دارد اما مالی
 باشد که صد از آن زحمت نپزد سیاه و سفید یکسان بود

مال حرام باشد درخت مردی مؤمن بود شفاعت او
او روزی که هر چه زود باشد خرتیج ذلیل باری بود
مرد تو اگر و غنا شجاع بود که مال بسیار جمع کند و در
خولق هلاک شود درخت زرد او مرد معاوی و بکتاب باغ
مردمان باهت باشند که بندگان که غلامان میخورد
و شتر زنی بکامله اگر باشند خنوعی اندک اگر بپار
بند مال و نام نیک باشد و اگر یکی با بندگان بودند بود
سفر بود نیک باشند اگر چنین ها از اسب بربند و دلیل بود
حلال و صلاح دین و دنیا بود و هر چه ازین سوره ها قرض بود
اندیشه بود درخت مرد بسیار منفعت بود باران حلال
مال مجموع باشند و قرض او آید و حصیه بود درخت آن
مرد بسیار مال باشند و کنیز یک یک از ناری باز از دنیا
باشد درخت شجر مردی باشد و بار و ملا بود که بر سر است
آید درخت بنار مال اندک بود و مردم از حرمت و درختان
بی بیوه این تعبیر دارد جوهر در مرد نیکو سیرت
فرزند باشند درخت قنبر در مرد نیک نام و فرزندان نیک

بود و جهت و مالی بود که در هر امری بود و در جهت آن بود
 عالم و جیب بود و بسیار منفعت دانند که معوضت بسیار از خسرو
 باز خورد و دلیل خوشند بود و هر یک از این سبزی که بجهت
 باشند در آن و سلطان باشند و هر خوش بود که از علم و جهت
 حلال بود اگر کثرت در موضع می بیند که نه کثرت بود دلیل کد بر می
 سازد و این خصوصیت جمع شوند و اگر بدان که آنرا امید و دلیل
 طبع بود هر چه توان سبزی بیند فراخی نعمت بود و خنکی تنگی
 اگر است و استاده سبزی عدوان دانند سالها بود و
 در هر من و جوال بند مال مجموع بود و اگر بیند که است میزد
 زود بود که منفعتی یابد و اگر بیند که در هر من می بیند
 منفعتی تمام از جای که اسید ندارد حاصل کند و مالی باشد
 بخر بدست آید که همین باشد و مالی باشد و نیست
 اگر بیند که از این جوب خنک یا چنه بخورد از دهنه بفرستد
 نمی بود و شکیا مال نیکو بود از جای که اسید دارد و مالی
 و نه مالی باشد که نمایند و در جای که برفت دلیل شود
 سبزی باشد و در آن و کهنه بود اگر هر چه شاد بود

فرمود باشند یا من شادی و خیر باشند نشسته گفت که بارها
 به خان بودی زشت و بد سمیت باشند و نام نبر باشند
 نقای بود و مردم ساقی تر از آن دیوان بسیار اندوز باشند
 و اگر بپند که دست می دهند و دلیل خصوصیت بود و اگر شاخ
 تو در دست دارد از حدی فتنه احتیاط را می کرد و در
 برفت خود مال باشند و شادمانی نه در وقت مرگ و چون مرد
 اندیشه دارد و در دنیا دوستانی و اندیشه باشند
 خیر و منفعت باشند و مودی بدردی و روزی خود
 چنین بود برفت خود روزی و روزی بود یا اندیشه
 وقت پسندیده باشد با قلی خنک شادی و فراخی سال بود
 پیاز و سایر فراخی نفع بود با ریخ و شکوی خنک بشیاف
 وید مای و مال حرام و چون بخندند کینجور از نا شنید
 توبه کند ایم تعبیر دارد بر آن که در و لایع در دار
 یا کار بر بند و ریخها که سود مند بود علم و حاجت بود
 خنک از مال میا بود تو محبت بودی حلال بود و صل
 در مغذیات و آنچه از آن سازند ز غم و غرامت بود اما

این هم در بیان مضمون

[illegible]

نیز باشد در این منظوم قرآن نباشد و علم و فرزند و غلام
و اگر بپند که در این سوره است بیکند تفسیر قرآن کند بصواب
و اگر بپند که میفرستند نماز علم مردم رسد و موارید خیر
کنند نیز باشد در مشهور مال بسیار بود و قدم و سبک
و اگر بپند که موارید بخوبی سوره است بیکند با طهارت
تا آخر صحیح کند در مال بسیار بود و در حق و نصرت
و عجز از فرزند بود و نصرت و نصرت بود در مال
باشد سوره ال بجا است ترسیان بود و در مال
مال بود در ریاضی بصورت در صلاح منزه و این
زن باشد و سر مشرب فرزند سیم اگر بپند که سیاه در
دارد و عد و خلاف کند سوره ناسا کار و مال حرام باشد قاسم
نکاحیانی باشد از آنها که درم باشد مال باشد
ملک و بادشاهی و بزرگی بود بلند از بویان و از آن که بود
و فغانا شود و فکر و فرزند نیز باشد که در حق و نصرت
بود که این حاصل شود چون بگویند خود که شادی بود که
اگر مریض باشد و در حق و نصرت و علم قرآن نام ملک زیاد

شود و اگر زن آید در گوش خود مرد آید به بند پیرای
 زن زانو انگشت باشد از شوهر و مرد زن و کج و معنی و
 در میان خود و منفعت اگر زن آید به بند پیرای باشد که از
 دست او اگر مردی بند که در دست او رنج دارد شک
 می بیند اگر بیا باشد بدست ظفر آید و اگر بند که بارش
 رعیت و در دست میکند آن رعیت از بارش و عدل بند
 که در دست میکند نه بدست و دست او در آید و زانو آید
 بند و شادی بند آید زینت و جمال و منفعت و
 بند باشد و زن و کثیر و سر و چهار پای و مال و
 شادمانی اگر زن سر باشد و بخت آید و زن و پسر آید
 و شادمانی اگر زن و سلطان بزرگ بود و خطه اهل
 و شادمانی و بخت و فرمان و نفس مهر
 با فقر انگشتی در انگشت دارد باندا در دست
 از دست او اگر کند با فرزند شایسته باشد و اگر بند که
 می او بخت و دخلی باشد و بخت و اگر انگشتی خود

بفروشد زن جدا شود و اگر بدد که انگشت از انگشت می برد
 زنی با وجبات کند بکین فرزند باشد و سستی بدد
 و غم فرزند و برادر و پس و غیره قوم که بد و سست باشد اگر از
 آهن باشد باغی بهتر باشد و اگر بخت که مری بر میان بست است
 و قوی تمام بود گویند بخت او ماند باشد و باقی عمر
 بگذارد فرزند باشد و اگر در عهد بیماری و زن ایست
 از خوف شوهر کردن بدد و از اجال و زینت بود
 بر هر کاری محفوظ قرآن و مهرهای بی با و عا لجام
 سخن باشد و جنایت نباشد و در این زمان
 و آفت خانه و حرب و بلا و حکمت و علم و امر و نهی و
 ولایت و فرزندان باشد و اگر بزرگ و زن آیت و خصوص
 بود و منفعت از زن مال و ادب از زن عالم دین دار باشد
 یا منفعتی از بخت زیان و غیره باشد و امانت و دوری
 خلل و قوت و محبت با ندره بدد و امانت و علم و حکمت
 با ندره با ریاست و قوم و جمال و سیادت و سرور باشد

تمام در الدن
 بن

بند کنند در بخام او چکید و او را اهل قلم بود آنکس را
ما حرب ما الله یبید آید زن یکم بود هم سرای دم
مکار دیک پایه عمرانی بود فتونند سر محنت بود یا
ندای خانه میسر میسر قبیل باشند و مردمان عالم در
عالم میباشند زن آدمی بود روح او در
بله اگران در طوبی است چراغ افریخته بلند دلیل اندر میگرد
بیران بود اندیشه میفانده باشند و غصه است و
می بنویسد و هر چه از آلات و ادوات خیر از آهن بلند
ت باشد و خمن از جوهر دیگر بود بران خمن تعبیر کنند
یت یا خد مکار بود و اگر در آنجا صورت خوف بلند او را بر سر
و اگر عامل باشد معزول کرد و بیجانی او دیگر مانند او نبند
ت و اطلاق دهد زدنش شوهر دیگر کند و اگر کرد و بنده
دری آید یا و ان موافق باشد اگر بند که موی شامه بکند
ما ویت یا و ان از اندیشه که دارد بیرون آید و اگر شامه کند اگر
ند از غم حیات یابد و خد مکاران با خیر و بوکت باشند

دست بود و اگر آن باشد و خدمتکار غمناک و فانی
خدمتکار متغیر بود و فرزند باشد و خدمتکار قوی
عجیب و اگر بدین هر دو کاری کند آنکار که در آن باشد تمام
پادشاهی و مال و جاه بود اگر بران درمی بکشاید کار بر
بر دست او کشاده شود قوت تمام یابد خصوصاً چون از او
بود مال نیز باشد معصیت بود و اگر بران نماند
خورد و چایی خورد و بنده عمر بران بود و هر سهری ایستاد
و اگر حبی با بران باشد شریکان مصیب باشد
پادشاهی باشد یا حکمی که مردگما قوت او عیوضه رسند
کاری باشد حکم در بدین یا پادشاه و مانند او و اگر
بنده بود و برینت او فرومی برند از بنیت او فرزند ی آید
که ممانت قوم شود و مرد عالم نیز بود و اگر بنده که میخی در بدین
ند مرد بزرگ او دادست گیرد و میخ دلیز اندیشد
و عشق نیز باشد خدمتکار امین باشد از زبان پادشاه
کاری و سفری که دفعه لهران افتد و کشودن و و بستاند

۱- اگرچه در این کتاب، به بیان کلیات و مبانی پرداخته شده است، اما برای آشنایی عمیق‌تر با مفاهیم تخصصی، مطالعه منابع معتبر توصیه می‌گردد.

[illegible][illegible]

1. The first group of people who are not in the labor force are those who are not in the labor force because they are not in the labor force.

مجلس شورای ملی

[Faint, illegible handwritten text]

[illegible]

100

[illegible]

10/15/1964

1944-1945

[illegible]

مجلس شورای اسلامی

مرد عام باشد یا مادر وقت و مورد انواع رقیب و غیره
نیز باشد اگر علم سرخ باشد آن وقت که حال او را باشد تا او
بشد و اگر با او بلند شاهی باید و علم سفره و غیره را باشد
و ند و یا رسیده باشد و غیره معنی باشد بخیر و عافیت و
سیان و غیره مذکور شود و یا با شاهی و مرشد باشد و غیره
سرخ باشد که با شاهی بخیر و بلند که طول او ببرد یا کم
می از متباد او هلاک شود و مرشد و آنکه لا یزید باشد او
او با و از سیح و در به اخبار مختلف و شاهی و غیره اگر آنکه
توج شود او را یا خاد که خاند اگر خود زید و خاد که
بهتان و سخن بخشد باشد که کند که شک و حقه و دشمنان
می اندازد و زن باشد و برادر و فرزندان و سفر و رات و غیره
جست و بحق تعالی و اگر بشکد که گمان می باشد احوال یافت
زنی کند و اگر زن آسین بود پس باید و اگر کند که گمان میکند
سفری کند در حرمت و بنی که و هر خلی که در گمان بلند خلی با
در مقامی رسول باشد و بیغام و اندیشه سفر و زدن
و قلابت و فرزندان باشد و در و یاد و وفق و قوت باشد

دیگر سلاحهای آتشین که بدان ماند و میماند و بر او برود
 و طبعیست ماند از بخت و بهمت سلاح بمقدار پیشند باشد
 و چون زن باشد و کزک و سحر نیز باشد آن مردی باشد که
 کارهای قوی دارد استعانت جوید و سحر با او سازد و فرزند و
 زن باشد و اگر زن باشد که ششمر چنان کند و آبی باید از
 فولاد با سر مدح آمد و اگر زن باشد که حمال باشد از این یابد
 این خواهد از فرزندی آمد و اگر زن باشد که حمال باشد از ولایت
 میرد و اگر زن باشد که از خلق دهد و از حقی
 از آنکه درین و کتاب و دین و بیانت نباشد خرابان
 35 زانکه درین نیز بود و هر کس خوشن را با سلاح تمام بلند و
 باغی که سلاح ندارد و مهر شود و مقدم ایشان که
 بر خراب باشد زن زن باشد که دین و امامت برود
 ایشان و ولایت بود و معتمد و سحر و کزک مکره و مصیبت
 کزک زن خبر باشد و اگر مرد بود زن ظاهر شدن بخت
 و اگر هر آن زن ظاهر شدن دشمنی و کلاه باشد که حارب
 تادیب بود و سحر و غرور و مکان و آبی باطل بود و اگر زن

که بر حریف غالب شد و کارهای باطل استوار کرد و
فصل در طعام و شراب و قمار و لباس (با کبر و عظمت)
خوش و مال حلال و شهر آبادان بنویس و بیان خند بردان
از هزار درم بر دو مقدار باشند و بارش از شهر با و لای بود
بسیار و آن روز وستان باشند و خمر و آن مال حرام بود
و خنده و بیان مال بارش از سلوک اندیشه و غم روزی
مها باشند مال و حلال و خمر و شادمانی و شادمانی
و جلای حلالها سنگهای خوش و مال بسیار و شادمانی و شادمانی
فرمودند هر فردی که با این خنده باشند از اطعمه و شراب و مال باشند
با خصوصیت و حلال و شادمانی و خوش و عمر دراز باشند و شادمانی
خوش و مال و علم و ادب و دین باشند و شادمانی و شادمانی
همین حکم دارند و عبیر شراب سبب و آبی و آثار و اقبال و شادمانی
باشند که در حق آنها گذشتند و هر جوانی که شادمانی و شادمانی
حلال است روزی حلال و کار نیک و سبب پسندیده و شادمانی
و شادمانی و شادمانی و شادمانی و شادمانی و شادمانی

در طعام

و شادمانی

فقهی باشند و هر چه از غیر باشد چون دغ و عوف بر آنند
 اگر چه دیگر سو که مال باشد قوی و متالی و حینا بصاعه من جبار
 و آلات آن بصاعه بنویسند و غیر استعمال باشد و علم و خبر و
 غیر آن مال حرام بود یا حضوشت و گفتگوی و اگر چه
 غیر سبکند محدثت با دشوار شوند و سه مالی باشد
 با حق و حرکت و در بعضی اوقات اندیشه و شبانی می باشد
 اگر از شراب بود تا نیمی باشد از مال حرام و اگر از غیر
 شراب بود آنرا در مال حرام و سخن فروش بود که از جانب
 مال حرام است و شفاعت خون از مال حرام بود یا خون ریختن یا
 ختم باشند و مال حرام و در میان پنهان و نه بود از کلاه
 مال و صنعت باشد شک و غنیمت و کجا بود و کلاه
 صندل و زعفران و هر چه آنرا برای فروش باشد
 با و محدثت و نام نیک و علم شریف و دین پاک و خلق پندار
 مال و صنعت و دین ستوده و سیرت بود و پنهانی ناخوش باشد
 و آن دوی و عمران را این چنین تغییر کند خانه دیگر و یا اگر
 از حرمت و شفاعت و دین و عمل و کلایت بود بنویسند

این در شرف و حریت و دوات باشند که علی اله العز
العام همان العرب کلاه غری و ریاست و مذهب بود
و درین با کنه باشند همان تعبیر از کنه سلطان باشد کند
شد و اگر بآل نباشند زاننده رده غلط بود در کار بین
زنان باشند بعد از آن خدمتکار سرای باشد برود
دین باشد سیاه نوهرگی زیارت بعد از نصبت و اندیشه
و بیشتر جامهای رنگین زنان را نیک است و اینست
نور چشمك و حضوریت و ظلم بود قوت باشد
که از دیگران زیادتر باشد و شد و شوهر نیز بهتران دانند
مردان را در همین تعبیر دارند خیر و برکت بود
و قطع خدمتکاران زن باشند و عروسی و مناسبت
زن بود و عیش و قوت نصیحت کنش زن و شوهر
و خدمتکار و مال نیز باشند از جهت زنان بسیار باشند
فصل دوم در جوابها بدیع که در میان خواب و بیدار است
بوسه داشت زدن پاچ را عدد بیست گفته بود آنچه را گفت

مید گفت که چهار چوب آب میرفت اخیار حیات را و بعد
از این بیست سال بادشاهی کرد و حکما بنده لشکر عهد او
مید آمد و بخانه درو میوه علیہ السلام بود و بعد از ظاهر شد
بعد از این اعیان و بد که از جام ذریه شراب خورد و از آن
چشم چلید و از روز جمعه رسید او گفت که فرما مرا بجهت نماز که
نیت نامه بر من است که در حق کنند بجهت آن که کسر از ایشان در
نیت نامه است و در حیات او میافکند و در عهد ما نیز است
37 بعد از این حرف بود از جمله گفت جام زر زر سر به بود و نور
شاهش بود و دیگر از آن که معقوب این استحقاق است گفت
بعد از آن که از زمانه و در خانه نشسته بود و در حل من محبوب جماعت
نشسته بود و ایام عمل داشت و ما غنیزه داشت و مفرود هم تا اسرار
در وقت شب و شب من آورد و من در آن تا مل عیلام و
چهار که از و که بر میوه خط میکشند و آن در قدر او در بر این
بعد از این حرف و جواب دیدم که جمعی خبر تا و نیت نامه

ایرانی بر من فرستاد ایشان را رسیدم که شما حکام و در
شما جنت که می برد گفتند ما آنجا که قلم بر او ای کتابها و
روزی خود را داشته می رویم هر از خواب دیدم و دانستم که من
خطا بود و ارفا به حق می بود و من جل و علالت و در را بر او
دیگر به جواب دید که از اجازة خدا می خواند این که
بیت است نزد من رسید است از کتابها که من به
نمانند دیدار و سخن جواب دید که شریف و در حق
رسید گفت و خانه رو و صفت گفت که فرمان نزدیک
بگو ایستاد و اذ وقع علیهم القول انهم حاله و انه من المومنین
بکلمه ان شخص بجانته رفت و وصت کرد و همان نزد زنا
بیت که نزد می بجواب می کرد و گفت که از زنا
در حق از من بر من رسید گفت و باب را با ما و خوف صحبت
ملکی که من من شخص که عماره خود را یکباره که خبر داشت

[illegible]

[illegible]